

שתי משניות ליום משנה שלמה

יו"ל ע"י משנה שלמה

העמותה להנחלת אהבת התורה
ואהבת ישראל (ע"ר)

מס' עמותה: 580553329

משנה שלמה עמותה
להנחלת אהבת התורה
ואהבת ישראל (ע"ר)טל': 052-5802345 מייל: mishna.shlema@gmail.com
כתובת: עין שמש 23 גני תקווה 55900פרויקט שתי משניות ליום - לעילוי נשמת
הרה"ק רבי אברהם מתתיהו ב"ר מנחם נחום זצוק"ל כ"ק האדמו"ר מסטפנסט
הרה"ק רבי חיים זאנוויל ב"ר משה זצוק"ל כ"ק אדמו"ר מריבניץ

"תנא דבי אליהו כל השונה הלכות בכל יום מובטח לו שהוא בן העולם הבא שנאמר: "הליכות עולם לו"
אל תיקרי הליכות אלא הלכות". - רש"י: הלכות - משנה וברייתא. הלכה למשה מסיני.

הלימוד היומי לעילוי נשמת הרב יהודה אריה ב"ר יעקב שכטר זצ"ל לאה בת שמחה ע"ה

משנה ה'

כָּל הַמִּדּוֹת שֶׁהָיוּ בַּמִּקְדָּשׁ הָיוּ נִגְדָּשׁוֹת היינו שבכל פעם שהיו מודדים כמויות של דברים בבית המקדש היו שופכים מאותו דבר שנמדד עד מעל לשפת הכלי, **חוץ מִשֵּׁל פֶּהָן גָּדוֹל** חוץ מכאשר היו מודדים סולת למנחת החביתין של הכהן הגדול, **שֶׁהָיָה גִּדּוּשָׁה לְתוֹכָהּ** שהיו מודדים את הסולת בכלי גדול שהיה יכול להכיל עישרון גם כאשר המידה היתה מחוקה. משנתנו היא לדעת רבי מאיר שסובר שהיו במקדש שני כלים למדידת עישרון, אחד גדוש והשני מחוק (ועיין בפירושונו במשנה א). **מִדּוֹת הַלֶּחַ** בכלי המדידה של החומרים הנוזליים, כגון: שמן ויין - **בִּירוּצִיָּהֶן** החומר (יין, שמן) שנשפך מתוך הכלי החוצה **קִדְּשׁ** היינו שיש קדושה גם בחומר שנשפך מחוץ לכלי, לפי שכלי המדידה של הלח (נוזלים), מקדשים גם את מה שנשפך מתוכם החוצה, **וּמִדּוֹת הַיָּבֵשׁ** אבל כלי המדידה של החומרים היבשים, כגון: הסולת - **בִּירוּצִיָּהֶן** מה שנשפך מתוך כלי המדידה החוצה **חַל** הוא חולין ואין בו קדושה. בגמרא מבואר הטעם לדין זה, לפי שסובר התנא שאת כלי המדידה של הלח משחו בשמן המשחה הן בתוך הכלי והן מחוץ לכלי, לכן הם מקדשים גם את מה שנשפך מתוכם החוצה, ברם בכלי המדידה של היבש משחו רק את תוך הכלים ולכן החומר שלא היה בתוך הכלי אלא רק נשפך לאחר שהכלי התמלא ועלה על גדותיו לא מתקדש. **רַבִּי עֲקִיבָא אוֹמֵר: מִדּוֹת הַלֶּחַ - קִדְּשׁ** רבי עקיבא סובר כמו תנא קמא בעניין כלי מדידת הלח, היינו שמשחו אותם מבפנים ומבחוץ, **לְפִיכָן בִּירוּצִיָּהֶן קִדְּשׁ** ולכן יש קדושה גם בחומר שנשפך חוץ לכלי. אולם **וּמִדּוֹת הַיָּבֵשׁ - חַל** בעניין כלי המדידה של היבש, סובר רבי עקיבא שלא משחו אותם כלל בשמן המשחה, ולכן אין הכלי מקדש את מה שבתוכו, אלא דיבורו של האדם מקדש את מה שבכלי, ואין אדם מקדש אלא את מה שהוא צריך, היינו מה שנמצא בתוך הכלי, ואילו מה שנשפך החוצה שאין לאדם צורך בו, אין מתקדש בדיבורו של האדם **לְפִיכָן בִּירוּצִיָּהֶן חַל** לכן החומר שנשפך מחוץ לכלי אין בו קדושה. **רַבִּי יוֹסִי אוֹמֵר: לֹא מִשּׁוּם זֶה** לא מהטעם שהובא מידות הלח מקדשים גם את מה שנשפך מהכלי ואילו מידות היבש לא מקדשים את מה שנשפך מהם, שכן רבי יוסי סובר שהן את מידות הלח והן את מידות היבש משחו בשמן המשחה רק מבפנים, ולכן נותן רבי יוסי טעם אחר להבדל בין מידות הלח למידות היבש **אֶלָּא שֶׁהַלֶּחַ נִעְכָּר** שהואיל והנוזל שנשפך חוץ לכלי היה בתחילה בתוך הכלי, אך ברגע שמילאו את הכלי הנוזל שהיה בכלי נשפך החוצה, יוצא שהחומר התקדש כשהיה בכלי, ולכן גם כשנשפך החוצה נשאר קדוש, לעומת זאת **וְהַיָּבֵשׁ אֵינוֹ נִעְכָּר** כשמילאו את כלי היבש החומר שנשפך החוצה הוא חומר שכלל לא היה בתוך הכלי, אלא נשפך לאחר שהכלי כבר היה מלא מעבר לשפתו, יוצא שהחומר כלל לא התקדש בתוך הכלי ולכן גם כשנשפך החוצה אין בו קדושה.

לעילוי נשמת

מורי ורבי הרה"ק יצחק יגן ב"ר יעקב ורחל זצוק"ל
מור"ר אבי דוד שלום ב"ר שלמה דב וברכה שיפמן ע"ה
הרבנית פעריל דבורה ע"ה בת הרב ישראל צבי יאיר
מרת חיה רויזא בת מוה"ר נטע צבי שלזינגר ע"ה

לקבלת המשנה היומית למייל או לווצאפ ולהנצחות

ניתן לשלוח מייל לכתובת: mishna.shlema@gmail.com

או לשלוח הודעה לנייד: 052-5802345 או: 053-4287288

משנה ו'

כָּל קִרְבָּנוֹת הַצֶּבֶר וְהַיָּחִיד טְעוּנִין נְסָכִים עם כל הקרבנות יש להביא גם מנחת נסכים, **חוץ מן הבכור** קרבן בכור בהמה, **וְהַמֵּעֶשֶׂר** קרבן מעשר בהמה, **וְהַפֶּסַח** קרבן פסח, **וְהַחֲטָאֹת** כל קרבנות החטאת, הן של היחיד והן של הציבור, **וְהָאֲשָׁם** ובקרבנות האשם. בכל הקרבנות הנ"ל שהזכירה המשנה אין צורך להביא עימהם מנחת נסכים. והטעם הוא לפי שכתוב בפרשת הנסכים "ועשיתם אשה לה' עולה, או זבח, לפלא נדר, או בנדבה" ומכאן למדים, שכל קרבן שבא בתור נדר, או נדבה, יש להביא עימו נסכים*, יצאו קרבנות הבכור, המעשר, הפסח, החטאת והאשם שהם באים בתור חובה ולא בתור נדר, או נדבה, ולכן אין צורך להביא איתם מנחת נסכים. ברם **אֵלָּא שְׁחָטָאוּ שֶׁל מִצְרַע וְאֲשָׁמוֹ** עם קרבנות החטאת והאשם שמביא המצורע ביום טהרתו **טְעוּנִין נְסָכִים** יש להביא גם נסכים, לפי שהחטאת והאשם של המצורע אינם באים על חטא כמו שאר החטאות והאשמות.

*בגמרא למדים ממה שנאמר בפרשת נסכים "או במועדיכם", שכל הקרבנות הבאים במועד (חג) יש להביא עימם נסכים, כגון: בעולות ראיה ושלמי חגיגה, אע"פ שהם קרבנות שיש חובה להביאם

רבינו עובדיה מברסגורא
חזן מן הבכור והמעשר והפסח
והחטאת והאשם – משום דכתיב
בפרשת נסכים (במדבר ט"ו) "לפלא נדר
או בנדבה". בא בנדר ונדבה טעון
נסכים, יצאו בכור ומעשר ופסח וחטאת
ואשם שהן באים חובה לא לנדבה
שאין טעונים נסכים. יכול אף חובות
הבאות מחמת הרגל ברגל כגון עולות
ראיה ושלמי חגיגה לא יהיו טעונות
נסכים, תלמוד לומר או במועדיכם, כל
הבא במועדיכם טעון נסכים. ושעירי
חטאת שבאים חובה לרגל אין טעונים
נסכים, דכתיב בפרשת נסכים "וכי
תעשה בן בקר", בן בקר בכלל היד, בכלל
ועשיתם אשה, דמשמע כל אשה
טעון נסכים חוץ מאשה שמיעט, ולמה
יצא, להקיש אליו, מה בן בקר מיוחד
שבא בנדר ונדבה. אף כל בא בנדר
ונדבה, יצאו שעירי הרגלים שהן באות
חטאות, שאין חטאת בא בנדר ונדבה,
שאין טעונות נסכים.

חטאתו ואשמו של מצורע טעונים נסכים – לפי שאין באים על חטא כשאר חטאות ואשמות. וחטאת נזיר אינה טעונה נסכים משום דנזיר חוטא הוא בדכתיב (במדבר ו') "מאשר חטא על הנפש", שציער עצמו מן היין.